

10. Utglidning av jernbanefylling ved Kolbotn stasjon.

Kolbotn stasjon ligger ved Østfoldbanen 13 km fra Oslo. I november måned 1936 fant der sted en utglidning av banelegemet ved ytre dobbeltspor, som sank i en lengde av 50—60 m. Etter referat i Afenposten nr. 574 for fredag 13 nov. hitsettes:

„Det er ikke mer enn 14 dage siden skinnelegningen på det nye spor langs ytre plattform på Kolbotn stasjon ble avsluttet. De siste dager har der gått flere grustog på linjen og senest igår kjørte et tog på 18 fullastede grusvogner over de 18—20 sviller som nu henger i løse luften

Ved 1-tiden inatt opdaget stasjonsbetjeningen som arbeider på stillverket at linjen begynte å synke, og i løpet av $\frac{1}{2}$ time var banelegemet glidd og sunket til en dybde av op til 3 m. En del av den nye plattform er også fulgt med, og nu henger skinnegangen for en del løs i luften.“

Jeg tok glidningen i øyesyn dagen efter. Den utgledne fylling var ca. 4 m høy og besto for største delen av lerholdig materiale, som var helt dekket av sandballast fra jernbanens grustak ved Brødremoen. Som fotografiet viser vente det utgledne spor en svak konveks bue mot Kolbotnvatnet, som ligger et par hundre meter nedenfor stasjonen. Under synkingen hadde massen glidd 0,5—1,5 m utover mot vannet. En spaservei i 8 m's avstand fra sporet hadde også deltatt i synkingen. Litt lenger nede var oppresset en jordvøll. Langs spaserveien gikk en grøft som viste at grunnen øverst består av torvjord. Torvlagets tykkelse er 1 à 2 m.

Jernbanens ingeniør Skaven Haug var under mitt besøk beskjeftiget med å undersøke grunnen ved boring. Han fortalte at i veien nedenfor fyllingen var dybden til fjell 15 m. Massen fra fyllingen var glidd under overflaten av marken. Under boringen merkedes nemlig fyllingens sandlag selv i et hull nedenfor veien. Et nivellement viste, at marken var hevet til til en avstand av 30 m fra sporet. Grunnen var meget løs.

Fig. 10. Utglidning av jernbanefylling ved Kolbotn stasjon.
G. H. fot. 14 nov. 1936.

I den oppskjøvne jordvoll gikk der 2—3 dm brede sprekker hvis retning lå omtrent vinkelrett på glidningsretningen, mens der nærmest det sunkne parti såes mindre sprekker og riss langsmed glidningsretningen.

11. Lerras på gården Ila i Lier.

I november måned 1935 gikk der et større ras i Lierelvens bredd på gården Ila. Rasstedet var på elvens venstre bredd ca. 100 m nedenfor veibroen ved Lier stasjon. På oppfordring av Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen foretok jeg sammen med Vassgragsvesenets fagfolk en befarig av raset 22 apr. 1936.

Elven svinger her i rett vinkel, og når det er noen strøm setter denne således inn mot venstre bredd. Stedet er derfor utsatt for elvebrudd, og der har også tidligere på samme sted gått et større ras. Dette var en gang i 70-årene, og da demmet den utgledne masse opp elven så den truet med å ta nytt løp. Ved hjelp av rent ubetydelige gravningsarbeider lyktes det imidlertid å få den over i det gamle leie. Elven eroderte senere sterkt i rasmassen så der dannet seg en steilkant på 4 à 5 meters